

Zaključci sa XIV Međunarodnog simpozijuma iz osiguranja

1. U okviru savremenih regulatornih pristupa, solventnost osiguravajućih kompanija se odmerava u odnosu na rizike koji ugrožavaju njihovo poslovanje. Novi rizici, pre svega katastrofalni, ne mogu se meriti pomoću tradicionalnih metoda, već zahtevaju primenu **savremenih dinamičkih metoda zasnovanih na stohastičkoj analizi**.
2. Postoje razlike u tretmanu rizika između regulatornih koncepata **Solventnost II** za osiguravajuće kompanije i **Bazel III** za banke. U konceptu Solventnost II je detaljnije razrađena metodologija merenja rizika, što doprinosi njihovoj kvalitetnijoj oceni i upravljanju. Ta manjkavost Bazela III mogla bi da se otkloni primenom iskustava u merenju rizika iz koncepta Solventnost II.
3. Fokus u implementaciji Solventnosti II su obično kapitalni zahtevi, što je nedovoljno, budući da kapital ne može da pokrije nedostatke koji nastaju usled lošeg upravljanja rizicima. Primena **ORSE (Sopstvene procene rizika i solventnosti)** značajno će doprineti blagovremenoj identifikaciji i oceni rizika koji ugrožavaju finansijski položaj osiguravajućih kompanija, kao i podizanju standarda upravljanja ovim rizicima.
4. Važnu ulogu u proceni adekvatnosti kapitala finansijskih institucija imaju **stres testovi**, koji treba da budu integrisani u celokupno poslovanje, uz uključenost višeg menadžmenta i timski rad svih delova organizacije.
5. U sklopu mera nadzora finansijske stabilnosti i praćenja sistemskog rizika, regulatori finansijskih institucija bi trebalo da se usredsrede na **mrežne efekte**. Važno je identifikovati one institucije koje su „suviše povezane“, umesto one koje su „suviše velike da propadnu“, budući da velike institucije nisu nužno sistemski značajne.
6. U nepovoljnom makroekonomskom ambijentu, pri niskom nivou kulture osiguranja i ograničenom finansijskom kapacitetu osiguravača, veoma je niska zastupljenost osiguranja od rizika prirodnih katastrofa u Srbiji, zbog čega se posledice njihove realizacije najvećim delom finansiraju iz državnog budžeta. Na osnovu iskustava drugih zemalja, predložen je **model pula (re)osiguranja katastrofalnih rizika** od strane akreditovanih osiguravača, uz učešće države i uvođenje obaveznosti osiguranja.
7. Po ugledu na svetska iskustva, potrebno je dati **aktuarima** posebnu ulogu za upravljanje rizicima u čitavom finansijskom sektoru.